

Col·legi Joan Maragall

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig de la Creu, número 9
Emplaçament Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.473952008749
Longitud: 2.0792583845129
UTM Est (X): 423121
UTM Nord (Y): 4591781

Classificació

Número de fitxa 08205 - 150
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1925-1932
Autoria de l'element: Enric Mora Gosch
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 10063-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008).
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-7.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari IPA-27943
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada

Titular: 3219301DF2931G
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dj., 28/09/2023 - 17:29

Descripció

Edifici d'una escola que és representativa de les que es van impulsar a les dècades de 1920 i 1930, d'estil noucentista. És de planta rectangular, i consta de planta baixa, pis i golfes, amb façana simètrica i coberta a quatre vessants. La composició és centralitzada i es vertebrava entorn d'un eix de simetria on trobem situat el portal d'accés, que queda elevat mitjançant un graonat que salva el sòcol, així com un finestral que trenca la seqüència de la planta primera, un òcul superior i un coronament curvilini.

A la planta baixa hi ha un gran portal d'accés motllurat de ceràmica crua. L'arc ornamental d'accés presenta motius geomètrics a l'intradós (cassetons), vegetals a l'exterior i l'escut de la ciutat de Sant Cugat, representat en aquell moment pels símbols de Sant Pere i la senyera, amb una corona. Sant Pere era patró de la parròquia de Sant Pere d'Octavià, i els símbols que el representen són la tiara papal i dues claus. A cada costat hi ha quatre grans finestres, que estan rematats amb arc de mig punt. Actualment, les finestres estan tancades amb unes reixes que les desvirtuen.

Al primer pis hi ha nou finestres amb el mateix eix vertical que les obertures inferiors. Les finestres del primer pis contenen un ampit fet de ceràmica i són de llinda amb una curvatura central. El coronament a la part central és un mur curvilini rematat amb decoració de ceràmica crua. Als laterals, el coronament és una cornisa.

El parament arrenca sobre un sòcol de carreus de granet, arrebossat i de color clar. En destaquen l'ornamentació ceràmica crua de to vermellós ataronjat al portal d'accés, les dues línies d'imposta, els ampits de les finestres de la planta primera, els respiralls de les golfes, el contorn de l'òcul central i el coronament de l'edifici, inclòs el perfil curvilini central amb els seus elements ornamentals, tant les volutes com les escultures d'animals.

A la part posterior de l'edifici (costat sud) hi ha volums sobresortints. L'any 1980 es van enderrocar els edificis laterals perquè es trobaven en estat ruïnós. Aleshores es va annexar una nova ala d'aules que quedà perfectament integrada a l'antic edifici.

L'interior de l'edifici conserva l'estructura centralitzada, amb una escalinata que serveix per accedir als pisos superiors i, també, l'ornamentació en l'accés de l'edifici.

Observacions:

Han desaparegut els dos pinacles existents als extrems del carener de la teulada, que s'observen en fotografies antigues.

Història

Aquesta fou la primera escola pública de les anomenades "graduades". L'edifici fou projectat per l'arquitecte Enric Mora Gosch. La construcció va començar el 1925 i va finalitzar el 1932. Va ser inaugurada per Francesc Macià, president de la Generalitat de Catalunya, el 1932. L'edifici va ser reformat el 1980.

L'escola es va concebre seguint l'ideari i l'esquema de l'escola graduada i mixta, en què l'ensenyament dels infants s'establia per nivells, a diferència de l'escola rural unitària. Per aquest motiu es va construir amb aules diferenciades segons cada nivell, però amb espais comuns. A partir d'aquest moment els edificis escolars de nova planta s'erigien seguint uns paràmetres higienistes i pedagògics segons els quals es tenia en compte, per exemple, l'orientació, la ventilació (ventilació creuada) o els espais d'esbarjo.

L'arquitecte Enric Mora Gosch va néixer el 1895 i va morir el 1966. Va ser arquitecte municipal de Sant Cugat a partir de 1925, primer com ajudant de Ferran Cels i, posteriorment, com a titular fins a la dècada de 1960. Va ser catedràtic de dibuix de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Entre altres edificis, va projectar la casa Josep Garcia, de Sant Cugat, Mas Boronat, de Salomó, la casa Joan Reig, de Barcelona, i l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

BARDOVIO NOVI, Antoni (2006). "El Joan Maragall: setanta-cinc anys d'escola pública". *GAUSAC*, Núm. 28-29, p. 183-197.

